

WSA w Białymstoku oddalając skargę na decyzje Burmistrza i SKO w przedmiocie odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia klarownie opisał istotę decyzji środowiskowej.

Sąd zauważył, że wydanie decyzji środowiskowej odbywa się w procedurze przewidzianej ustawą środowiskową, która za zasadę ustanawia wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Odmowa wydania takiej decyzji następuje z kolei wyłącznie w ściśle określonych przypadkach uregulowanych *expressis verbis* w: art. 80 ust. 2, art. 77 ust. 1, art. 81 ust. 1, 2 i 3 ustawy środowiskowej. Pierwszy z wymienionych przepisów dotyczy sytuacji, w której występuje niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Z tego też względu kwestia zgodności planowanego przez Skarżących przedsięwzięcia z ustaleniami ww. planu miejscowego, stanowi kluczowy aspekt w rozstrzygnięciu sprawy zainicjowanej wnioskiem skarżących o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Enumeratywne wyliczenie przyczyn odmowy wydania decyzji środowiskowej, traktowane jako wyjątek od zasady pozytywnego określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, w ocenie WSA wynika z charakteru decyzji środowiskowej, która służy ocenie związanych z realizacją danego przedsięwzięcia następstw dla środowiska. Decyzja środowiskowa nie przesądza o przystąpieniu do realizacji przedsięwzięcia, ale otwiera inwestorowi drogę do ubiegania się o pozwolenie na budowę. Postępowanie środowiskowe służy zidentyfikowaniu negatywnych skutków wykonania i późniejszej eksploatacji przedsięwzięcia oraz określeniu działań, które mają zapobiec lub zminimalizować owe skutki do poziomu zgodnego z prawem. Wszechstronności i wieloaspektowości oceny organu oddziaływania na środowisko konkretnej inwestycji służy zaś szereg ustawowych wymogów i elementów pomocniczych, które mają na celu zapewnienie dokonania należytej oceny dopuszczalności realizacji inwestycji z punktu widzenia ochrony środowiska, który to obowiązek ciąży na organie wydającym decyzję środowiskową. Nie ulega przy tym wątpliwości, że organ prowadzący postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej nie jest zwolniony z obowiązku wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego, zebrania pełnego materiału dowodowego oraz dokonania jego oceny, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (*vide*: art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a.).

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 2 lipca 2019 r., II SA/Bk 239/19

Źródło: CBOSA